

[Fibiger.]

medlem hr. Jørgen Jørgensen, men derfor ønsker jeg det alligevel. Hvorvidt det kan blive gennemført, er en helt anden sag, men jeg synes, det ville være godt, om man fik indirekte valg i stedet for direkte valg, for det, at så mange mennesker skal trommes sammen ved opstillingsmøderne, kan virke lidt uheldigt. Men det bliver der altså ikke noget af i denne omgang, og da der ikke her er tale om nogen større ændring med hensyn til bispevalg, kan man håbe, at der senere vil blive mulighed for at gennemføre bedre ændringer.

Hvad angår det, der står i landstingsudvalgets betænkning — jeg forstår godt, at det ikke kan stå i loven —, at det ikke bør anses som en ufravigelig sædvane, at nr. 1 udnævnes, vil jeg sige, at jeg var i den situation, da jeg var kirkeminister, at jeg hellere ville have udnævnt nr. 2 end nr. 1, men det har jo lige siden 1922 været tradition at vælge nr. 1. Men jeg er glad ved, at landstingsudvalget har peget på, og at ministeren her bekræfter, at det ikke altid behøver at være det rigtige; der kan jo være forskellige fraktioner, der går sammen, hvorved en kandidat bliver nr. 1, således at situationen i virkeligheden ikke udtrykker det, som er det rigtige; jeg er glad ved, at ministeren er frit stillet med hensyn til, hvem han indstiller til kongelig udnævnelse, når valget har fundet sted.

Jeg kunne have ønsket, at man var kommet ind på at tilstræbe, at de forskellige kirkelige retninger var repræsenteret i bispekollegiet, for det kan let gå sådan efterhånden, at det bliver ensrettet og af en sådan karakter, at det ikke giver udtryk for de kirkelige strømninger i befolkningen, og sådan skulle det nødig gå. Jeg ved, at spørgsmålet har været drøftet i landstingsudvalget, og jeg håber, ministeren vil tage hensyn hertil, når der senere hen skal udnævnes biskopper. Der kunne måske være en såkaldt retning her i landet, som jeg egentlig ikke ønsker repræsenteret i bispekollegiet; jeg skal ikke udtale mig om, hvilken jeg tænker på.

Hvad angår adgangen til stiftsbåndsløsning, forstår jeg nok, at der efter det, der skete i fjor, er et problem dér. Ligesom der kunne være en biskop, som havde tilsyn med præster i et andet stift, kunne man modsætningsvis tænke sig, at der kunne være præster, der gerne ville have et andet tilsyn. Jeg forstår, at det er et meget vanskeligt spørgsmål. Jeg er ked af, at ministeren på forhånd har sagt, at han ikke vil være med her; så er det meningsløst, at ud-

valget bliver siddende og behandler spørgsmålet. Men jeg opfattede det dog sådan, at hvis udvalget kunne finde de vises sten med hensyn til dette spørgsmåls løsning, er ministeren sådan indstillet, at han vil overveje det, landstingsudvalget eventuelt finder frem til. Man må håbe, at det når et resultat. Jeg skal anbefale lovforslaget, som det foreligger.

Jørgen Jørgensen: Da vi i fjor vedtog menighedsrådsloven, var det en aftale, at spørgsmålet om adgangen for valgmenigheder til at deltage i bispevalg senere skulle tages op og en ordning gennemføres ved en senere lejlighed, og det løfte, kirkeministeren dengang gav folketingsudvalget, opfyldes gennem det lovforslag, som nu er til behandling her. Det kan jeg naturligvis være tilfreds med. Jeg mener, det er en naturlig ting, at der, når valgmenighedsmedlemmerne nu ikke har samme adgang som tidligere til deltagelse i menighedsrådsvalg, bliver åbnet adgang for dem til selvstændigt at deltage i bispevalg. Det er, som det er blevet udtalt tidligere i dag, det væsentlige i det foreliggende lovforslag.

De øvrige ting, lovforslaget indeholder, kunne jeg måske nok have ønsket noget anderledes. Jeg synes, at kravet om, at en kandidat til bispevalget nødvendigvis skal møde op med et antal anbefalere, der svarer til 5 pct. af de stemmeberettigede indenfor stiftet, er et mere vidtgående krav end nødvendigt. Naturligvis må det for at opnå en vis praktisk udformning af tingene være fastslået, at der står nogle mennesker bagved en kandidat ved et valg, men kravet om de 5 pct. er meget vidtgående, og jeg mener egentlig, man burde være blevet stående ved et betydeligt mindre antal.

Den afgørelse, der er truffet om, at landstingsudvalget skal fortsætte drøftelsen af det problem, som er rejst ved henvendelsen fra de fynske præster om stiftsbåndsløsning, vedkommer jo ikke direkte folketetinget. Hvis landstingsudvalget mener, der er baggrund for at fortsætte disse drøftelser, er det ikke noget, dette ting skal blande sig i. Jeg må dog på forhånd sige, at jeg er enig i det synspunkt, som den højtærede minister gjorde gældende overfor problemet, og jeg håber, den højtærede kirkeminister fremdeles vil fastholde den stilling, han har taget.

Spørgsmålet blev rejst allerede i fjor, da vi drøftede ændringer i menighedsrådsloven. Dengang var der her i tinget ikke tilslutning til at imødekomme henvendelsen fra de fynske præster, og jeg kan ikke se, der er